

COSSOS SANTS DELS MÀRTIRS

Manresa, 31 d'agost del 2014

Lectures: Diumenge XXII-A

Sr. Degà i membres del Capítol d'aquesta col·legiata basílica de Santa Maria de la Seu,
Sr. Rector de la Parròquia,
Sr. Alcalde i Regidors de l'Excel·lentíssim Ajuntament de Manresa,
Confraria dels Cossos Sants,
Hereu i Pubilla,
Benvolguts tots, fills i filles de Déu.

Un any més celebrem la Festa Major de la nostra ciutat de Manresa. I la nostra festa major té, en els seus sants patrons, els màrtirs Maurici, Fructuós i Agnès, la mirada àmplia i profunda. I aquesta mirada fa que puguem celebrar la nostra festa major amb joia més plena, perquè ens fa mirar més enllà del que és immediat, ens parla de transcendència, ens parla d'esperança, d'horitzó obert més enllà de l'odi i de la mort. Els sants màrtirs ens parlen a nosaltres de vida per sempre; ens parlen de vida donada del tot per amor; ens diuen que un món millor és possible, perquè l'odi i la mort no tenen la darrera paraula. Ells són testimonis de Crist. Ells ens parlen d'un cor ple de Déu. En una paraula, els màrtirs, sant Maurici, sant Fructuós, santa Agnès, ens parlen de la festa que perdura sempre, la festa que mai no s'acaba, la festa de les noces eternes de Déu amb la humanitat redimida per la sang del seu Fill estimat, Jesucrist, Senyor nostre.

La ciutat de Manresa posseeix de temps immemorial els Cossos sants, les santes relíquies dels gloriosos màrtirs sant Maurici, sant Fructuós i santa Agnès. I aquesta és la glòria més gran de la ciutat. La festa major de la ciutat, que avui celebrem amb aquest solemne ofici, és en recordança i agraïment pel trasllat a la nostra ciutat dels Cossos sants dels màrtirs i per honorar la memòria dels il·lustres i invictes màrtirs patrons de la ciutat de Manresa.

Aquests màrtirs dels segles primers de l'era cristiana ens parlen encara avui a nosaltres, perquè la memòria de la seva sang vessada perdura en el temps, però no pas per a parlar de venjança ni d'odi, sinó per a parlar de perdó i de reconciliació, de vida i de llibertat. La sang dels màrtirs té tot el seu valor perquè està unida a la sang de Jesús, el Crist, el Senyor. Ell és el primer màrtir, el primer Testimoni de Déu, aquell que vessà la seva sang com a testimoni de la veritat que mai no mor, com a testimoni de l'amor que perdura sempre. En Jesús tot martiri pren ple sentit.

La vida oferta en sacrifici d'oblació agradable a Déu dels nostres màrtirs sant Maurici, sant Fructuós i santa Agnès, és per a nosaltres font de vida i de salvació. Ells són dels molts cristians que al llarg dels segles de la història cristiana han unit el vessament de la seva sang a la sang salvadora de Crist, l'únic salvador de tots els homes. Ells són dels qui en la seva carn han completat, en paraules de sant Pau, allò que manca als sofriments del Crist en bé del seu cos, que és l'Església (cf. Col 1,24). Cal fer esment dels cristians que en aquests moments de la història, en ple segle XXI, moren per la seva fe cristiana en països com Iraq, Síria o Nigèria; ells són continuadors del testimoni que arrenca de Jesucrist i es perllonga al llarg dels segles. La fe cristiana és segellada amb la seva sang per aquells que han rebut el do del martiri.

Acceptem nosaltres, una vegada més, en aquest dia de festa major, el do de les relíquies dels nostres màrtirs patrons invictes de la nostra ciutat de Manresa i, al

mateix temps, gloriem-nos de la seva sang vessada. Sí, ens gloriem i no ens avergonyim, perquè sabem que la seva sang vessada no ha estat per cap altre motiu que la fidelitat a Crist. Ells no es van avergonyir davant els seus botxins de la seva condició de cristians. Ells solament foren occits perquè, del seu cor, no els van poder arrencar Crist. L'odi a la fe cristiana, expressada en aquell moment per persones encegades per una idolatria del poder, i doncs per una ideologia sense Déu i sense esperança, amb manca total de respecte a la persona concreta, fou el motiu de la seva condemna i de la seva mort. Sant Maurici, sant Fructuós i santa Agnès no es van avergonyir de la seva fe en Crist i van morir, expressant amb els llavis i amb tot el seu cos i ànima que ells eren deixebles de Crist.

Acceptem una vegada més el do dels nostres màrtirs que amb la seva mort van donar glòria de Déu. En la vida i en la mort dels nostres sants patrons se'ns fa visible la glòria de Déu, en el sentit que en ells s'ha complert el que és l'home i a quin fi som cridats. L'home és criatura de Déu, feta a imatge i semblança de Déu. Els cristians sabem que en Jesús hem estat recreats, de tal manera que sabem quin rostre té Déu i quina és la força que fa possible el projecte inicial de Déu, que nosaltres siguem fills seus, que visquem en la llibertat dels fills de Déu.

Tots els màrtirs de tots els segles i de tots els llocs ens manifesten que Déu és amor, perquè ells van donar la vida per amor. La vida lliurada per amor és el testimoni més clar de l'amor de Déu. És Jesús, el Fill etern de Déu, el qui dóna la vida per amor, d'una manera tal, ple del foc de l'Esperit Sant, que en ell es manifesta plenament que Déu és Amor. Els màrtirs són els qui han rebut el gran regal, el gran do, la gran gràcia de participar de la vida lliurada per amor, configurant-se a la mateix mort martirial de Crist, el primer Testimoni, el primer Màrtir.

Sí, estimats germans i germanes, el martiri és un do que Déu concedeix als qui ha escollit de manera especial. Sí, els màrtirs són els predilectes de Crist. El do del martiri no es pot buscar, és un do que el Senyor concedeix a qui vol. Però sí que és un do que cal demanar humilment a Déu en la pregària i viure'l, dia a dia, en la donació del tot a Déu i als germans, sense guardar-nos res per a nosaltres. Sant Pau ens ha dit en la segona lectura: Per l'amor entranyable que Déu ens té, us demano que li oferiu tot el que sou, com una víctima viva, santa i agradable. Això ha de ser el vostre culte raonable. La vida és un do que hem rebut i solament pren ple sentit quan la donem. La fe cristiana ens fa descobrir que tot el que tenim i el que som ho hem rebut de Déu. I, per això mateix, la vida lliurada a Déu, oferta a Déu és el veritable culte, és la vida en plenitud. Els màrtirs van rebre el do de donar-se del tot, amb la seva sang vessada per la fe en Crist. Nosaltres hem de demanar al Senyor que ens faci el do de viure en el dia a dia en la donació a Déu i als germans. En l'evangeli hem escoltat la saviesa de Crist: Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però el qui la perdi per mi, la retrobarà. Mirant al nostre entorn i en la nostra mateixa experiència de vida, ¿no veiem que el qui pensa només en ell i en els seus interessos cau en la buidor de l'egoisme, que, tard o d'hora, porta al trencament i al fracàs? Qui pot alliberar-nos del nostre egoisme i tancament? Serem nosaltres mateixos o les ideologies de cada moment de la història? L'única esperança viva és Jesús, el Salvador de tots els homes i de tot l'home. L'únic que no mor mai és Jesús. L'únic que pot donar la vida que perdura sempre és Jesús. Aquesta és l'opció dels màrtirs i dels cristians que al llarg dels segles han lluitat per no emmotllar-se al món present, els qui no s'han deixat portar per les ideologies que ho prometen tot i després deixen l'home en la soledat més absoluta. En paraules del papa Francesc, el cristià és el qui ha de dir clarament enmig d'un món en què sembla que tenir és més important que ser, que el poder és més important que el servir, que el

gaudir és més important que l'amor; enmig d'aquest món un cristià ha de dir: «No a una economia de l'exclusió i de la desigualtat» (EG, 53); «No a una nova idolatria del diner» (ibídem, 55); «No a un diner que governa en lloc de servir» (ibídem, 57); «No a la desigualtat que genera violència»(ibídem, 59). Aquest és el testimoni dels cristians, el martiri de cada dia que ha de viure el cristià per a ser enmig d'un món present que cau, massa vegades, en el relativisme moral i religiós, en el materialisme de pensar que solament posseint més i més seré feliç, en l'hedonisme que ens va matant en la soledat més amarga. El cristià és cridat a ser testimoni que un món millor és possible, que la voluntat de Déu és que l'home tingui vida, i vida plena.

El martiri és un do de Déu que, per l'acció de l'Esperit Sant, es fa possible en el cor i en la vida lliurada de l'escollit de Déu. Els màrtirs, és cert, tenien por del sofriment i de la mort. Ells eren com tots nosaltres! Ells no eren pas uns superherois. Els cristians no som mai uns superherois. Els màrtirs experimentaven en el seu cor la feblesa humana, del qui és de carn i sang. Però, al mateix temps, ells són també els qui experimenten en el seu cor la força de l'amor de Déu. I la feblesa humana es converteix en la fortalesa del creient, del qui no confia en ell, en les seves forces, sinó que posa la seva confiança en Déu. El màrtir és el qui viu la certesa que tot és feblesa d'una hora i que després ve la vida eterna, la vida de la glòria amb Déu. Els màrtirs són aquells homes i dones febles que, amb la força de l'Esperit Sant, han vençut el món i el Maligne, en paraules del llibre de l'Apocalipsi, ells l'han vençut per la sang de l'Anyell i pel testimoniatge del seu martiri, ja que no van estimar tant la vida que els fes por la mort (12,11).

Germans estimats, acollim amb agraïment el testimoni dels nostres sants màrtirs il·lustres i invictes, Maurici, Fructuós i Agnès; encomanem-nos a la seva intercessió. Que ells preguin per la ciutat de Manresa, pels qui la serveixen i per tots els seus habitants. Que el seu testimoni d'amor lliurat, de vida donada ens esperoni a tots nosaltres a imitar-los. Demanem, per la seva intercessió, la pau i la concòrdia. Demanem la caritat solidària i fraterna, especialment amb els més necessitats. Que la persona humana sigui realment el centre de les opcions petites i grans de cada dia, per a tots, en aquesta noble ciutat. Que ningú per cap raó no sigui exclòs de la nostra societat ciutadana. Que tothom pugui viure en la llibertat dels fills de Déu. Sant Maurici, sant Fructuós, santa Agnès, pregueu per nosaltres! Amén.